

planeta
Zvířat
nejen inzercí

Časopis se soukromou inzercí

č. 8/2006

SRPEN

ročník 12

35 Kč

KOLIE
dlouhosrstá
portrét plemene

Agresivní pes

Helsinky 2006
Evropská výstava psů

REXI
Kočky v rouše beránčím

Kotě jako dárek?

KOLIE dlouhosrstá

Dokud neexistovala krátkosrstá kolie, říkalo se dlouhosrsté kolii prostě skotská kolie. Dnešní plný název zní Rough-coated Collie. Dlouhosrstou kolii (neboli skotského ovčáka) si dnes pořizují chovatelé, kterým se líbí její elegantní, aristokratický zevnějšek a vyrovnaná povaha. Kolie jsou však kromě toho ve svém jádru stále pracovní psi, schopní a ochotní neustále se učit novým úkolům. Každý chovatel by měl umožnit své kolii rozvíjet všechny stránky její osobnosti – a krásný exteriér brát jako bonus k její inteligenci.

Historie plemene

Přesný původ kolie je dosud neznámý. Je několik verzí a teorií o jejím původu. Všeobecně se soudí, že toto plemeno, kdysi tmavě zbarvených pasteveckých psů, je původem skotské. Druhá verze je, že kolii pravděpodobně přivedli Kelové, kteří byli velkými chovateli dobytka a s ním i psů. I přes to, že je kolie jedno z nejstarších anglických plemen a je z části vysledováno až do

16. století, jak a kde se přesně kolie vyskytla se dnes již asi nedozvíme. To, že vznikla z různých ovčáckých a farmářských psů, kteří měli původně kratší končetiny i čenichovou partii obličejové části hlavy, je pravděpodobné. V průběhu stovek let pak skotští a angličtí chovatelé vy-

šlechtili z původně hrubšího a těžkopádného psa elegantní zvíře.

Chov ovcí na britských ostrovech patřil mezi největší odvětví tamního zemědělství. Proto tam vzniklo poměrně velké množství plemen užívaných při pastvě (např. collie, sheltie, bearded collie, velškorgi, border collie...). Některá z těchto plemen nesou jméno collie, ale přesto nejsou příbuzná, i teorie jména je dosud nezjištěna. Pravděpodobný původ pojmenování plemene pochází od skotské ovce (Colley), jejichž stáda kolie ochraňovala. V Anglii bylo často zvykem nazvat psa podle hlavní činnosti, kterou vykonával. Foxhound – honil lišku, derhound jelena... atd., mohla by tedy být kolie „Colleydog“, psem, který hlídal a nahaněl stáda „Colleys“.

Původní kolie měla krátké, dozadu prohnuté nohy, dlouhé tělo a širokou klenutou hlavu s výrazným stopem. Lice propadlé a čenich značně špičatý. Naproti tomu se dnes kolie odlišuje svou úzkou hlavou od všech ostatních ovčáků. Jak dnešní kolie přišla k své úzké lebce s plochým čelem, existuje mnoho teorií. Jako původce úzké lebky je při šlechtění označován barzoj, ale také gordon setr a irský setr. Ti změnili dominantní barvu plemene, přinesli delší a rovnější končetiny, plnější čenich, otupili jeho konec a natrvalo jej zploštili po stranách. Je to možné, ale nemusí tomu tak být. Ostatně kolie nemá tak dlouhou lebku, jak se často tvrdí. Lebka se stala užší a proto vyvolává dojem větší délky. Ale pravdou je, že k dalšímu vyšlechtění původní pracovní kolie přispěli ovčáčtí psi. Cílený chov přinesl psy s velkou výdrží, odolností a úplným soucítěním pro ovce, což je ještě dnes nejdůležitějším a cenným charakterním znakem rasy.

Kolie tvrdě pracovaly jako ovčáčtí nebo sedláčtí psi a byly proslulé svým elánem a pracovním nasazením. Věrně následovaly své pány bez ohledu na námahu, počasí, nedostatek potravy i hrubé zacházení. Jedna kolie u stáda ovcí snadno zastala práci dvaceti lidí, což umožnilo rodinám pastevců zvyšovat produktivitu práce a svůj životní standard. Až panovnická přízeň umožnila kolím vymáhat se z tohoto stereotypu a paradoxně měla za následek i jistou stagnaci až degeneraci plemene.

Během svých státnických návštěv Skotska si královna Viktorie kolie oblíbila a stala se obdivovatelkou a chovatelkou kolii krátkosrstých.

tých. První záznamy o královském chovu ve Windsoru se dochovaly z roku 1860, kdy byla pořádána také první oficiální výstava psů. Kolie se stala módním psem. Královna Viktorie chovala sice kolie krátkosrsté, ale i dlouhosrsté kolie z toho těžily. Navíc byla tehdy obě plemena často směšována. První dvě kolie (pes „Old Cockie“ a „Old Mec“), byly vystaveny v roce 1871 na výstavě v Birminghamu, a tím započaly skutečné dějiny kolie, a pes Old Cockie se stal základem pro další chov kolii.

O něco později, na začátku 20. století, dávala královna Alexandra přednost dlouhosrstým kolím, a nejen že je vlastnila, také je vystavovala. Pod jejím vlivem došlo k šlechtění, které posílilo líbivost plemene. Rozšířením chovu a zvyšováním líbivosti se podstatně rozšířil obchod s kolími, což bylo bohužel na úkor chovu: exteriérově vysoce cenění psi měli nevyhovující povahové vlastnosti.

Z dochovaných zpráv je zřejmé, že i u nás žila kolie již před první světovou válkou. U nás se chov začal vyvíjet cílevědoměji až v r. 1925, v té době bylo dovezeno několik jedinců z Maďarska. Po druhé světové válce dochází k největšímu vzestupu kolii, nepochybně díky filmu „Lassie se vrací.“ Tuto situaci ještě zhoršil „koliový boom“, který nastal v letech 1943 až 1951 po uvedení sedmidílné řady hollywoodských sentimentálních filmů a posléze i televizního seriálu o kolii jménem Lassie. Kolie se stala nejpobulárnějším a nejžádanějším psem. Bohužel chov díky tomu zaznamenal další úpadek a plemenu hrozilo další velké nebezpečí. Naštěstí byl v r. 1947 založen Klub chovatelů kolii, který se ujal řízení chovu a vytýčil si za cíl - zvýšit kvalitu kolii. Díky tomu a především poctivým chovatelům, dnes kolie v ČR dosahují evropské úrovně, o čemž svědčí nejedno vítězství na zahraničních výstavách.

Exteriér

Je jen málo plemen, která na první pohled zaujmou svou výjimečnou krásou, jako je tomu u kolie. Na rozdíl od ostatních ovčáckých psů, kteří jsou většinou dosti hrubě stavění, kolie vyniká elegantní postavou a aristokratickým vzhledem. Vznešenost, elegance a sladký, jakoby za-

sněný pohled vytvářejí harmonický vzhled, jehož celek podtrhuje nejnápadnější znak kolii - velmi hustá a dlouhá srst s mohutným límcem.

Na první pohled je tělo kolie dokonale proporcionálně vyvážené s délkou úměrně delší než výška, s rovným hřbetem a mohutnou hrudí, s bedry mírně klenutými, a středně dlouhým svalnatým krkem. Břicho je vtažené. Hodně ochlupený ocas musí dosahovat nejméně k hlezenním kloubům a je nošen dolů se špičkou mírně ohnutou vzhůru - nikdy není zatočený nad hřbet. Nohy jsou rovné, s dobře přilehlými lokty směřujícími vzad a s ovládnutými tlapami.

Lebka kolie je plochá, s tvarem tupého klínu, který se směrem dopředu zužuje bez vystouplých lících kostí. Temeno hlavy a hřbet nosu jsou z profilu rovnoběžné, s malým stopem. Délka tlamy a lebky jsou v poměru jedna ku jedné. Uši jsou vysoko posazené, trojúhelníkové, v klidu jsou stočené dozadu, v případě potřeby vzpřímené, v 1/3 klopené vpřed. Očím standard předepisuje přiměřenou velikost, musejí být lehce šikmo posazené, mandlového tvaru se zasněným výrazem. Čenich nosu je u všech zbarvení černý.

Ze tří uznávaných zbarvení má každé své zastánce. Vyskytují se u pískové barvě kombinované s bílou, jako trikolorní nebo blue merle. Písková barva zahrnuje škálu odstínů od světlé zlaté až po syté mahagonovou a rezavou. Vybledlá slámová nebo smetanová barva se považuje za velmi nežádoucí. Trikolorní (trojbarevná) kolie je z převážné části černá s sytými tříslovými znaky (pálením) na končetinách i na hlavě a s bílými znaky. Kolie blue merle je převážně jasně stříbrně modré barvy s černými skvrnami nebo černým mramorováním. Tříslové znaky na hlavě varianty blue merle se oceňují, nejsou však povinné. Velké černé plotny a nazrzlý odstín srsti jsou u této varianty silně nežádoucí. Všechny tři barevné varianty musí mít typické bílé znaky. Přípustná je i bílá lysinka. Barva očí u pískově zbarvených a trikolorních kolii je vždy hnědá. Typy zbarvené blue merle mohou mít modré oči, hnědé oči (př. i jedno modré, jedno hnědé).

Standard plemene se snaží chránit pracovní schopnosti kolie. Proto vyžaduje silné a aktivní psy bez známek hrubosti. Klade také velký důraz

Více než **73,9%** populace psů a koček má problémy s užíváním klasických tablet.

Proto používejte
pasty
místo tablet!

Vitaminové, minerální
a dietetické doplňky
pro psy a kočky
ve formě past ...

- **LAXATONE® a LAXATONE® Tuna**
- laxativní pasta pro psy a kočky
(také s příchutí tuňáka)
- **FELOVITE II® s taurinem**
- vitaminominerální pasta s taurinem
pro kočky
- **NUTRI - CAL®**
- vitaminominerální pasta s vysokým
obsahem energie pro psy a kočky
- **METHIGEL®**
- dietetická pasta pro psy
a kočky s antistruvitovým účinkem
- **PUPPYVITE®**
- vitaminominerální pasta pro optimální
vývoj štěňat

Vyzkoušejte!

... nejjednodušší,
nejchutnější
a nejjistější způsob
podávání.

Žádejte u svého vet. lékaře nebo v lékárně!

Dodavatel: M+H VET s.r.o., Olbrichova 13, 746 01 Opava
tel.: 731 616 900, fax: 284 683 226
e-mail: mhvet@mhvet.cz, web: www.mhvet.cz

na milý výraz, kterého je dosaženo celkovým tvarem lebky, velikostí a posazením očí a umístěním a sklonem uší.

Charakter

Kolie jsou veselé, velmi inteligentní, chytré, pracovitě, energické a velmi společenské. Jsou to smečkoví psi, kteří se dobře snesou i s ostatními plemeny či jinými zvířaty, a lidská rodina jim smečku nahrazuje. K dětem se obvykle chovají mile a tolerantně, se zřetelným sklo-

nem je ochraňovat. Ke svému pánovi a jeho rodině jsou velmi přítulné a silně citově svázané, přátele rodiny vítají. I přes jistou nedůvěřivost k cizím lidem jsou přátelské, netrpí nervozitou ani agresivitou.

Kromě všech těchto vlastností jsou kolie veselé, hravé, s radostí z pohybu. Kolie si požívají jak rodiny s dětmi, tak mladí lidé, kteří v nich nacházejí energii nabitého partnera pro aktivní odpočinek. Kolie snadno skládají záchranářské zkoušky, lehce stopují, rychle běhají,

s potěšením aportují. Uplatní se i jako společníci osamělého člověka a rádi se přizpůsobí pohodlnějšímu životnímu stylu. Nejsou vhodné jen pro toho, kdo se chce věnovat výhradně služebnímu výcviku, ale svědčí jim nebude ani samota v kotci na zahradě bez úzkého kontaktu s člověkem. Potřebují zájem a lásku svého pána, kterou pak budou bohatou měrou oplácet. Neocenitelnou výhodou plemene je, že neloví zvěř a nemá potřebu se toulat.

Po svých předcích, kteří po generace tvrdě pracovali jako ovčáckí psi, zdědila kolie svědomitost, bystrost a snadnou ovladatelnost. Aby všechny tyto vlastnosti zůstaly zachovány, je třeba je správnou výchovou rozvíjet. Kolie není pes, který by měl „dobré vychování“ vrozené. Její výchova není nijak složitá, avšak alespoň v minimální míře nutná. Z hlediska ovladatelnosti je to pes vhodný i pro chovatele - začátečníky, protože chovatelská chyba neznamená vždy nutně kalamitu nebo tragédii v okolí.

Kolie se učí velmi snadno a rychle a není proto třeba tvrdého drilu, ten by naopak mohl její přirozený charakter zlomit. Výchova kolie spočívá v umění chválit a odměňovat, přičemž pochvala nemusí být jen v podobě pamlsku, ale třeba hozeného míčku. Koli se učí formou hry. Jen tak docílíte, že vaše kolie bude pracovat s radostí a chutí. Kolie jsou také velmi citlivé na intonaci hlasu svého pána. Dokážou vycítit každý náznak nespokojenosti i sebemenší výkyv nálady. Chovatelé by měli počítat s touto jejich vlastností a nezraňovat psi duši křikem. Kolie je v jádru poslušný pes, který si nemusí nic dokazovat a rád splní každé pánovo přání hned napoprvé.

Kromě nejzákladnějších povelů lze kolii učit i různým sportům. Ty umožňují chovateli i psovi společně

trávit aktivně volný čas. Lze vyzkoušet třeba některou disciplínu sportovní kynologie nebo některý z novodobých sportů a porovnat naučené dovednosti nejen s výkony jiných kolí, ale i ostatních psích plemen.

Toto plemeno je geneticky dobře vybaveno na to, aby slyšelo volání ovčáka až na vzdálenost 1,5 kilometru. I když už je dnes kolie výhradně společenské plemeno, pracuje dobře i jako hlídací pes a v omezené míře dokonce i jako služební plemeno – díky svému dokonalému čichu. Cítili odmítavě chování svého majitele vůči cizím lidem, zapamatuje si to a chová se k nim rovněž odmítavě.

Péče o srst

Dlouhá, bohatá srst si žádá své, i když nároky na její údržbu nejsou v poměru k její dekorativnosti až tak vysoké. Naopak. Je spousta náročnějších psů na údržbu srsti, než je dlouhosrstá kolie, ač to tak na první pohled nevypadá.

Vždyť byla kolie ve své zemi původu vyšlechtěna pro ovčáctví, což také znamená, že i její bohatá srst musela snášet velmi drsné podmínky, ale ne za předpokladu, že by její majitel musel strávit hodiny úmorným česáním a složitou údržbou. Péče o srst kolie není skutečně složitá. Mohutná srst potřebuje maximálně jednou týdně (optimálně po 7-10 dnech) velmi důkladně vykartáčovat, celá procedura vám zabere cca 15 minut času. Jinak je v zásadě srst kolie samočisticí. Naopak, přehnaná každodenní péče by mohla psovi uškodit, jelikož poškozuje podsadu a snižuje se tak objem srsti. Přehnané opečování psi pak mají sice srst lesklou, ale řídkou. Hustá podsada má kromě estetického hlediska hlavní účel v tom, že poskytuje psům ochranu proti zimě a vlhku. Častěji (1x týdně) se doporučuje pročesat srst jen za ušima, která je jemnější a má větší tendenci plstnatět. Denně vyčesáváme kolii jen v období línání. Kartáčování odstraňuje nejen starou srst, špinu a větší nečistoty, ale také pomáhá prokysličování kůže, její masáží, a tím podporuje její růst a zdraví.

Srst s podsadou, kterou má kolie, nevyžaduje na rozdíl od srsti s jednou vrstvou časté koupání. Pokud to není nevyhnutelné, kolii nekoupeme. Pokud chceme psa vykoupat, nejlepším obdobím je doba línání, kdy má pes nejméně chlupů, což je jistota, že dobře srst proschne. Je třeba si však uvědomit, že péče o kolii by měla být potěším jak pro vás, tak i pro samotného psa.

Výživa

Správná volba krmení pro kolii je velmi důležitým krokem, který by se neměl zanedbat. Krmivo ovlivňuje kvalitu srsti, kosti a samozřejmě

i délku života. Záleží na každém majiteli, jakou volbu krmení si zvolí. Pořídíte-li si štěně jako začínající majitel, může vám ve vaší volbě pomoci chovatel, který má jistě dlouholeté, osvědčené zkušenosti. Krmít lze vařenou stravou nebo plnohodnotnými granulami.

Vařená strava je pro psy vždy chutnější, ale právě proto je třeba dbát zvýšenou měrou na správné dávkování, aby pes netloustl a zvýšená hmotnost neúměrně nezatěžovala kyčelní klouby. A vyváženost stravy pro zdravý a optimální růst. Pokud je strava pestrá, nemusí být přidávány další vitamínové preparáty. V potravě psa musí být vždy ve správném poměru zastoupeny bílkoviny, sacharidy, tuky, minerální látky, vitamíny a voda.

Dobré granule toto vše vyvážené obsahují a údaje o složení krmné dávky jsou vždy uváděny na obalech. Výběru skutečně kvalitní granulované stravy věnují zodpovědní chovatelé velkou pozornost. Kvalitu používaných granulí poznáte velmi rychle a poměrně snadno podle psích exkrementů. Pokud se jejich množství rovná přibližně podané dávce, změníte raději značku. Čím pevnější a menší stolice, tím více psí granule svědčí (vyšší stravitelnost). I u granulí je důležité dodržovat uvečené dávkování a správný výběr typu granulí. Například firma ProPac má v nabídce celou řadu granulí, od stravy pro nejmladší až po nejstarší psy. Nabízí granule pro štěňata, juniory, dospělé jedince, pro aktivní psy, výživné granule pro gravidní a kojící feny, granule bez tuku pro redukční dietu i pro psi seniory. Tím zajistíte vašemu čtyřnohému příteli jak zdravý vývin, růst, vyvážený přísun živin během celého aktivního života, ale i „hlídaný“ přísun živin během období stáří.

Využití

Kolie je silný a živý pes, který miluje pohyb. Ráda chodí na pravidelné, dlouhé procházky, ráda si hraje s míčkem, aportuje a dovádí. Jakmile dospěje, můžete ji nechat běhat i vedle kola. Velkou výhodou tohoto plemene je, že nemá sklony k samostatným potulkám, je věrná svému domácímu prostředí a na procházkách se drží svého pána. Procházky s kolí po boku jsou příjemným uvolněním. Žije-li kolie doma, chová se velmi klidně.

Dnes už ji pro práci při pastvě využívá jen málokdo, ale i tak je možno práci se stádem provozovat jako kynologický sport. S kolí lze dělat mnoho dalších aktivit - od amatérského aportování nebo stopování členů rodiny, při kterém může využít výborný čich, po různé stupně základního výcviku včetně stopování, záchranného výcviku, agility apod.

Závody agility jsou pořádány jak pro široké masy pejskařů, tak pro vrcholné psi sportovce. Dalším účelným způsobem, jak zabavit psa i chovatele, je například záchranný výcvik, po jehož absolvování lze složit záchranné zkoušky. Cílem výcviku je to, aby pes dokázal nalézt osoby ztracené v různém prostředí. Právě kolie má pro záchranné

výborné předpoklady - není agresivní, má vynikající čich a vrozenou snahu pomáhat.

Zajímavou možností je i dogdancing - tanec se psem. Kolie se svým citem pro intonaci, skvělým sluchem a nikdy nekončící snahou zavedčit se pánovi dosahují vynikajících výsledků i v tomto sportu, který se dále dělí na hudební dre-

zíru, práci u nohy a volný styl.

Kolie se hodí jak do rodiny s dětmi, tak pro osamělého člověka. Velmi ochotně se přizpůsobí aktivnímu způsobu života, ale na druhou stranu ji nebude vadit trochu pohodlnější životní styl. Určitě ji nebude svědčit samota v kotci na zahradě bez úzkého kontaktu s člověkem. Potřebuje zájem a lásku svého pána.

Inzerce

a pak ji bude bohatou měrou oplácet. Kolii lze doporučit jako hodnotného a příjemného rodinného psa, který dokáže být klidným, naslouchajícím kamarádem, ale i společníkem při sportování a dovádění.

Chcete vědět o kolích více?

V roce 1947 byl v Praze založen Klub chovatelů collii a sheltii, který se řadí mezi nejstarší kluby v České republice. Jeho název se několikrát změnil v souvislosti s plemeny, která sdružoval. Ale od samého začátku až po dnešek sdružuje především chovatele kolii a od r. 1961, kdy se začaly v ČR chovat šeltie, také chovatele tohoto plemene. Více informací o klubu a plemeni získáte na klubových stránkách:

www.colliie-sheltie-club.wz.cz

Hana Langerová

Foto: M. Trávníčková; Ivan Růžička (agility); Jiří Křivánek (štěňata)

Fotografie: str. 4; 7 (nahofe) - Int. Ch., Multi-Ch. Queenly Mighty Quinn of Kassiopeia, chov. st. Ronna Bohemia; str. 5 - Halina Blue Vermiko; str. 6 (nahofe) - Vard Black Vermiko; str. 7 (dole) - Halina Blue Vermiko + Vard Black Vermiko;

Další informace o kolích lze také získat u chovatelů:

chov. st. Vermiko
Věra Koubková; tel: 257 771 422
e-mail: vermiko@centrum.cz

nebo v chov. st. Ronna Bohemia:
www.ronnaohemia.cz

Zajímá-li vás toto plemeno, můžete v srpnu navštívit
Speciální klubovou výstavu kolii a šeltii, která se koná
26. 8.-27. 8. 2006 v Praze 4 – Krči,
v areálu restaurace „Na tý louce zelený“.

Kolie dlouhosrstá – Collie Rough

FCL standard č. 156

Země původu: Velká Británie

Povaha: Přátelsky založená, bez jakékoliv stopy nervozity nebo agresivity.

Osrstění: Přizpůsobuje se obrysům linie těla, velmi husté. Krycí srst hladká, tvrdá na dotek; podsada jemná, kožšinová a velmi hustá, skoro skrývající kůži. Límec a náprsenka bohaté. Na masce a obličejí hladká a krátká. Na špičkách uší hladká a krátká, směrem ke kořenům uší srsti přibývá. Praporec na hrudních končetinách bohaté. Pánevní končetiny až k hleznu hojně osrstěné, od hlezna dolů však osrstěné krátce a hladce. Ocas osrstěn velmi bohatě.

Barva: Tři uznávané barvy:

Sobolí barvy: všechny odstíny od světle zlaté po sytý mahagonovou nebo odstínu sobolí. Světlá slaměná nebo krémová barva jsou vysoce nežádoucí.

Trikolor: převládající černá se sytými, tříšlově zbarvenými znaky na hlavě a končetinách. Zrzavý nádech na vrchní srsti je vysoce nežádoucí.

Blue-merle: převažuje jasná, stříbřitá modrá s černými skvrnami nebo s černě mramorovanou kresbou. Sytější tříšlové znaky jsou žádoucí, ale jejich nepřítomnost se nepenalizuje. Velké černé skvrny, bídlíkové zbarvení nebo zrzavý nádech jak na vrchní srsti, tak v podsadě jsou vysoce nežádoucí.

Bílé znaky: všechny výše uvedené barvy se mohou vyznačovat pro kolie typickými bílými znaky. Obvyklá je tato kresba: celý nebo částečně bílý límec, bílá hrud', končetiny a tlapy, bílá špička ocasu. Na obličejové partii a/nebo na lebce se může vyskytovat lysina.

Výška v kohoutku: psi 56 - 61 cm; feny 51 - 56 cm

PES V LÉTĚ

Zdraví psi daleko lépe snášejí chladno než teplo. Psi kůže obsahuje minimální množství potních žláz, které mají velký význam pro termoregulaci a ochlazování povrchu těla. Psi jsou tak odkázáni na ochlazování pomocí zrychleného povrchního dýchání, při kterém dochází k termoregulaci prostřednictvím odpařování vody z povrchu dýchacích cest.

Stále se opakující informace
a stále se opakující situace
- pes zavřený v autě...

V teplém ročním období proto kromě chlupatých a tmavě zbarvených psů nejvíce trpí psi s chronickými dýchacími problémy a psi s vrozenými překážkami v dýchacích cestách (boxer, buldok, mops, pekingský palácový psík...). Také kardiaci snášejí nejhůře letní období a jsou při vysokých letních teplotách schopni daleko menších výkonů než obvykle. Například chronickým degenerativním onemocněním chlopni nejčastěji bývají postižena plemena Kavalír King Charles španěl, kokršpaněl, pudl, malý knírač nebo jezevčík.

Během letních veder bychom měli procházky se psem časově přerušovat, a to i v případě, že náš pes je mladý a zdravý. Důkladnější venčení s běháním a aportováním budeme směřovat na časné ráno a pozdní večer, kdežto polední a odpolední procházky omezíme jen na dobu pro psa nezbytně nutnou. Pokud máme možnost výběru, volíme stinná místa, a jestliže musíme psa dopravit na travnatý výběh pod stromy jinak než pěšky, ušetříme ho alespoň bolestivých spálenin na tlapkách a nám odpadne nutnost jejich ošetřování. Stejně, jako páli naše bosá chodidla rozpálený asfalt, písek nebo betonová plocha, trápí i nohy psů. Pod balónky polštářků se objeví veliké puchýře a kůže odpadne do živého podkoží. Pro zvíře je to velmi bolestivé a stav si zhoršuje lizáním postižených míst. Navíc malá plemena psů se pohybují

těsně nad sluncem rozpálenou zemí, vrstvou vzduchu horkého několik desítek stupňů. Při prvních náznacích únavy, kdy si pes sedá nebo zvedá tlapy, odmítá nabízené hry, sliní nad svou obvyklou mírou, je dušný nebo dokonce kašle, procházku přerušte. Pes si svou zátěž limituje sám, pokud však není ke zvýšené aktivitě provokován jinými psy.

Pokud k přehřátí dojde, což se projeví výrazným tlukotem srdce, v těžších případech neschopností pohybu, průjemem, zvracením a teplotou přes 40°C (měřeno v konečníku), je nutné psa urgentně ochladit. Veterinář nedoporučuje koupele ve vodě, protože je to nevhodné z hlediska dehydratační účinnosti ochlazování. Nejvhodnější je zabalit psa do mokrých ručníků, zapnout na něj stolní ventilátor, je-li k dispozici, a začít zvíře chladit např. namraženými balíčky zeleniny, pokud nemáme po ruce led. Zvíře je dobré převést urychleně na prohlídku k veterináři. Na klinice jsou pro zchlazení kritických pacientů používány obklady z namraženého gelu (což je obdoba mražené zeleniny) a chladné nitrožilní infuze tekutin. Pozor na přehřátí tehdy, kdy se k horkým teplotám přidá vítr a člověk i pes se tak cítí být v tepelné pohodě.

S teplotou souvisí také vlhkost vzduchu. Pro psy i lidi platí pravidlo, že čím je větší relativní vlhkost vzduchu, tím hůře snáší organismus teplotní výkyvy. Při vysoké vlhkosti selhávají mechanismy ochlazování těla

